

ПРЕДГОВОРЪ

Настоящата книжка излага исторически сведения по въпросът за произхождението на българския народъ, т. е. за най-старата частъ отъ историята му, за която малко български автори сж писали; а повечето отъ чужденцитѣ сж писали само онова, което е отговаряло на тѣхнитѣ интереси, като сж премълчавали въ много случаи истината. Вследствие на тая непълнота българската история досега се е започвала отъ времето на царь Аспарухъ (679 год.) и българитѣ сж представени като пришелци на Балканския полуостровъ — нѣщо, което не отговаря на самата действителност. Вследствие на това, въ нашитѣ учебници по българска история се е явила една празнина по отношение произхода на българския народъ, която рано-късно ще трѣбва да се запълни. Въ интереса на науката и народа ни е да се обяснятъ тъмнитѣ страници отъ неговата история. Това е належаща нужда, понеже история се пише не само за задоволяване любопитството на читателитѣ, но да остави и знания въ поколѣнията за причинитѣ и характера на събитията въ миналото, та да извадятъ тѣ отъ тѣхъ поука за назидаение и укрепване своето народносно съзнание. Отъ исторически обаче разследвания се е доказало че не всѣкога сж ставали достъпни за историцитѣ истинскитѣ причини на едно събитие и тѣ сж описвали само констатиранитѣ факти, като сж се трудили да ги обяснятъ или отгатнатъ причинитѣ имъ, тъй като последнитѣ сж важни за културното развитие на поколѣнията, особено за тѣхното народносно съзнание или самочувствие. Защото колкото по-добре се освѣтляватъ историческитѣ основи на една народностъ, толкозъ по-силенъ и по-непоколебимъ става нейния духъ. „Всѣки народъ има свое умствено устройство,“ казва *Токвилъ*; „то съста-